

Jinačí znamení

Martina Trchová

Na náměstí,
kde sochy se klaní
teď s hodinou ranní
dva stíny se krčí.
Ještě je noc,
ještě chvíli tma schová
jejich sny, všechna slova
pro příští den.

Už po hlavních třídách život se valí
jak krev mladých milenců, již všechno si dali
A slečna zrozená ve znamení panna
se záludně usmívá, když před pátou zrána
uléhá v jinačím znamení.

A město se probouzí v mlžném oparu
na plátně tisknou se obrysy do tvaru
do tvaru Milenců, již sotva se znali,
a René Magritte štětcem je halí
do cárů látek z lhostejnosti.

A na zápěstí své znaménko krásy
ta dívka skryla, i když nechtěla asi
Dívka zrozená ve znamení panna
nemůže usnout před pátou zrána
nemůže v jinačím znamení.